

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mítj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 •
Estranger. 18 •

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

AUCA DEL AYUNTAMIENTO MALO.

Vida del ayuntamiento malo.

No obedece á su abuelo.

Desde el balcon hace mofas.

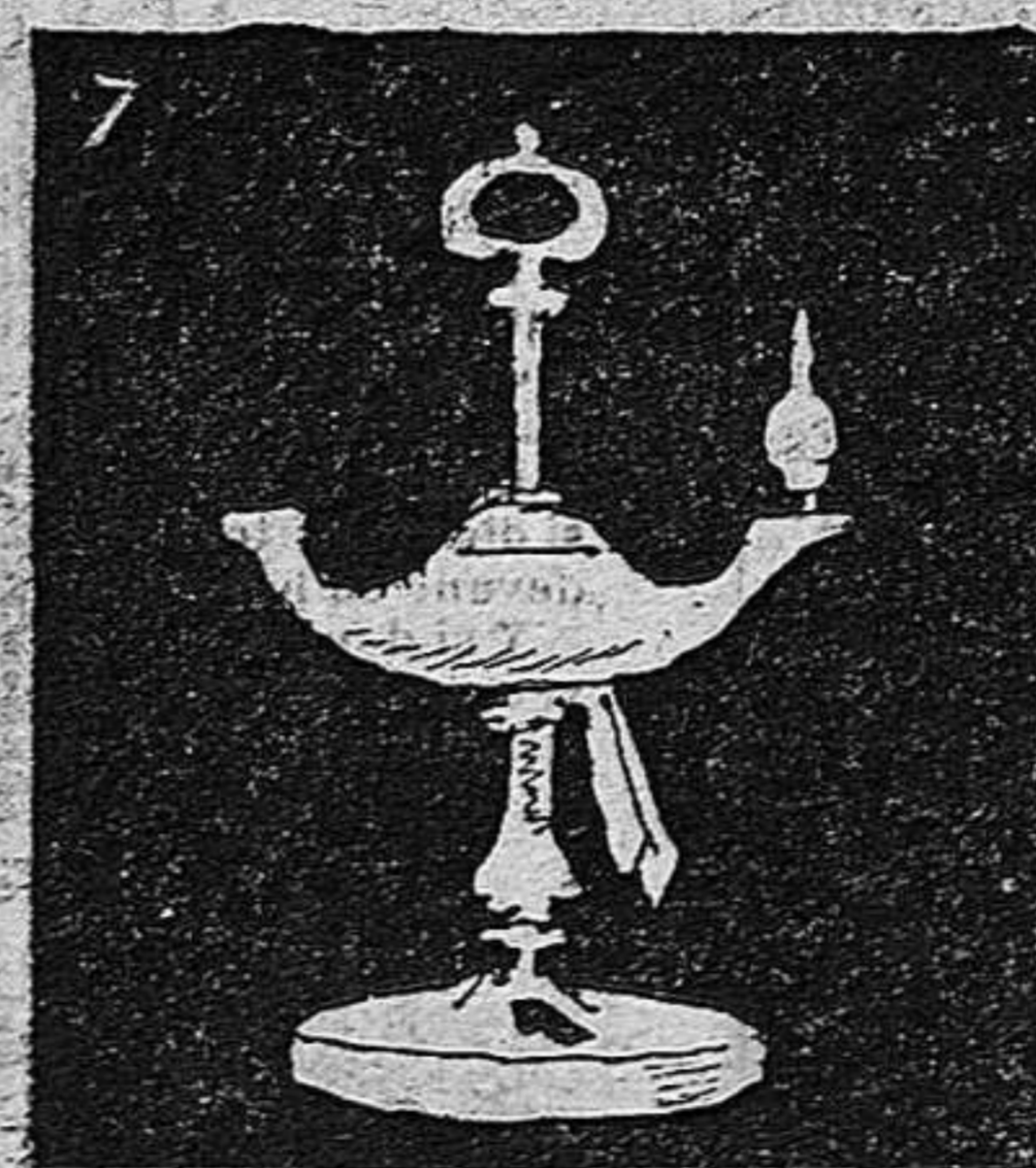
Se burla de los pobres.

Hace burla de su madre.

Va con malas compañías.

Hace encender velones.

Hace mover á los guras.

Lo participa á un amigo.

Da sustos al contribuyente.

Huye de ca la vida.

Se hacen iluminaciones.

LA ARISTOCRACIA DE ESPARDENYA.

Tots los que han recorregut la nostra montanya, s' haurán parat més de quatre vegadas á contemplar alguna de eixas masías ó casas de pajés inmensas, en que pot allotjar-se tota una brigada.

Aquesta aristocracia té en Catalunya una influencia molt més gran de lo que sembla. S' aixecan, verbi gracia partidas, y ben seguras poden estar de no durar ni una sentmana, si no contan ab los nous senyors de la montanya.

Perque, no hi ha dupte; los senyors que describim, son tan poch civilisats com los de épocas passadas. Sas casas son casals, pero no tenen cap comoditat de las que avuy per tot arreu ja s' usan.

Com lo senyor feudal, lo tipo que describim no coneix la ó, ni sab res de lo que passa en lo mon, que no s' abarca desde lo porxo de la casa.

Lo aristócrata de espardenya, com lo senyor feudal, es un petit rey dintre de casa seva. Es lo hereu, y tots los germans l' hi deuenh acatament y respecte y fins tractarlo de vos.

Aquesta aristocracia nova, aquest feudalisme rebaixat domina avuy en la montanya de Catalunya, y es una de las principals causas del atrás en que allí s' viu, y que tant contrasta ab lo adelantó que s' nota en altres punts de la nostra terra.

no pot ser lo mateix lo poble que canta en las grans festivals y lo que arrossega mistaires; lo que texeix y fila, y lo que apedrega la bomba del gas y als estrangers que la tripulan.

¿A qué déu donehs sa existencia la aristocracia de espardenya? Sens dupte y principalment á que la organizació que té la familia catalana es ja passada de moda; á que la propietat se ressent de aquesta mateixa organizació.

Si algun dia lo renaixement catalá se proposa algun objecte positiu y serio, podem tenir esperansa de que cessi la anomalia en que desde Felip V viu Catalunya, y acabin institucions y tipos com los que habem intentat descriure.

VALENTÍ ALMIRALL.

AL NORT-AMERICA EDISON, INVENTOR DEL FONOGRAFO.

SONET.

¿Quan de un mortal vivent la vida acaba, la mort ab ell, la seva véu enterra! Qui s' oposa á tal llei! Qui, foll, s' aferra de aquesta forsa en central.

CONRAT ROURE.

Ja 'u veuhen, avuy los doném l' auea del Ayuntamiento malo.

Si segueixen los embarchs, com que 'l dueño de la botiga está en lo dret de designar los objectes que tenen d' embargarse, seria bonich que un botiguer del carrer de Fernando, designés unas varas que segons sembla vá construir per encarrech de una corporació molt popular y que aquesta es l' hora qu' encare no las ha cobradas.

Ja 'u veuhen: la qüestió del gas es una d' aquelles qüestions que punxan per tots cantons.

Al veure la professó de Sant Jaume deya un boliguer:

—Vés si no valdria mes que per comte de mortificá als consumidors de gas, l' Ajunta-

ment posés un impost sobre las atxas, los ciris y 'ls blandons. Com que segons lo Brusi la mejoría dels espanyols es católica ¿com habiam de permetre que per una petita cosa anés á terra la religió?

Al veure que l' alcalde Faura no dimiteix, sembla que alguns francesos admiradors d' en Mac-Mahon tractan, per quan lo mariscal se mori, ó s' inutilisi, de nombrarlo president de la república francesa.

Un home aixís es lo que necessitan á Fransa! Un home á proba de bomba, que tinga bonas enganxaderas.

A Tortosa passava una professó. Un senyor se la miraba desde casa seva ab lo sombrero posat.

Una part dels acompanyants inclús un capellá, van ficarseli dintre de casa, y entre altres cosas bonicas, varen dirli:

—Are merexeria que aquest barret l' hi clavessim al cap.

¡Velshi-aquí un heretje que ab una punta de Paris al cervell tal vegada s' convertiria.

Diu que en aquets dias de tenebras mes de quatre concejals han somiat una mateixa cosa.

¿Que dirian que han somiat? Las iluminacions de la Mercé.

En temps de gana es quan se somian truitas.

Som al dijous, y no sabem qu' es lo que haurá succehit quan surti la Campana.

Som al dijous; no hi ha ningú á Barcelona que aboni al Ajuntament, y l' Ajuntament tiesso que tiesso.

Barcelona condemna la seva conducta, y 'ls concejals no diré que s' tapin las orellas ab cotó flux; pero si que se las tapan ab papeletas rebregadas del nou impost sobre 'l gas.

¡Viva la sanch freda!

Sembla que l' Ajuntament en vista del mal resultat que l' hi ha donat l' impost sobre 'l gas, pensa posarne un altre sobre l' ayre que s' respira, y un altre sobre el sol que 'ns ilumina.

Si 'n posés un tant sòlsament sobre 'ls desitjos que hi há de que dimiteixi s' faria rich en pocas horas.

Ha sigut objecte de molts comentaris una especie de cubell que s' ha colocat sobre quatre pèus á dalt del mirador del Parque.

Tothom pregunta perquè serveix.

Aném á satisfèr la curiositat pública. Serveix per dos objectes: perquè 'ls concejals hi pugan pendre un bany de camas, y per regar las plantas ab l' aygua sobrant. Adverteixin que las deixas de concejal son molt grassas.

Los que s' estranyan de que l' Ajuntament no dimiteixi, ignoran una cosa.

Ignoran que ja fá temps que s' parla de fer caure la muralla de mar, y la muralla de mar, tant amenassada no vá á terra.

Alguns creuhen que mes aviat caurá la muralla de mar que l' Ajuntament.

Diu la Politica de Madrit: «Molt temeriam (si 'l partit moderat arribés al poder) no sòls per la llibertad, sino pel trono constitucional.

Y contesta la Lealtat espanyola, periódich moderat:

«Mes, molt mes temém nosaltres y especialissimament pel trono, al veure que avuy lo defensen alguns que un dia 'l feren caure.»

Y dihém nosaltres, unint la nostra véu al Globo de Madrit: —¡Ay quinás canturias mes cayas, si poguessim cantar!

Al fiscal de imprenta de Madrit van trobar que no hi havian fondos consignats al presupuesto per pagarlo, y van resolldre pagarlo del fondo de calamitats públicas.

L' idea no podia ser más acertada.

Gran exit vá obtenir lo dilluns de Pasqua lo coro que cantá en Novedats la Societat de Euterpe, lletra del nostre dibuixant Apeles Mes-

tres y música del mestre Rodoreda. Es una pintura animada de la cullita de las olivas y de la fabricació del oli, tan ben escrita com ben interpretada musicalment.

EPIGRAMAS

Un bon pagès de Girona
à un cert jutge anà á trobá
y l' hi digué al arribá:
—Vinch aquí sobre la dona,
Y l' jutge ab serietat,
respon: —Baixeu poch caletre,
baixeu, que no puch permetre
que entri aquí ningú montat.

S. DE V.

Fer de forner tant l' amohina
al noy petit de ca 'n Banchs,
que sols dú un sach de farina
l' hi fa posar cabells blancs.

M. N. B.

Al despedirse en Pep Tora
de la filla de 'n Ventura,
l' hi va dí ab molta finura,
—L' hi beso la má senyora.
Y sens tardá un miut sol
aixís l' hi contestá "l' gueto:
—Aixé sí que no 'u permeto,
bésis la séva, si vol.

D. P. F.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse
als ciutadans Zaratuela, Comich d' Horta, Garrofa, J. Re-
casens, Noy maco, J. Pallanga, Trill, Llengurrillus y Poeta
retirat.
Las demés que no s' mencionan no 'ns serveixen com y
lampoch lo qu' envian los ciutadans: Vice-secretari, B. B.
y B. Paisanvamor, Un Celvá-rench, Sereno de B., Rosalia,
F. de Monjetas, Un suscritor, P. T. Noy divertit, Félix
Mártir, Rossinyolet, Met de la Toba, Femater, F. Buxeda,
Noy maco, N. Pepet, Salat, M. O. y Burdesa, F. M. y Plans,
P. Bosch, M. Llabrés, A. Negal, Oia Bez, Bombo Ma-
llehench, J. Soter y R. Ploraner, Ojillo, Xiquet de Valls,
Filagarsa, Toill, Segador, Andorra, Chenfús, S. Lajup y M.
Gancho, Gripau, J. Compta y Poeta Nou.
Ciudadá J. Recasens: Hi anirá mudansa, anagrama y
algun' altra cosa. —Comich d' Horta: Idem las dugas canta-
rellas. —Cubá: Entregarem los dibuixos al dibuixant. —
S. O. T.: Hi aniran las mudansas. —J. A. G. Queda complas-
cut en tot lo que podiam. —Poeta retirat: Hi anirá molta
cosa de lo que 'ns remet. —Filomena: Insertarem lo trenca-
clocas. —Plat de miquiarrons: Idem lo quadrat. —Ganquet:
Idem lo trenca-clocas. —F. M. Fabra: Idem combinació
numérica. —E. Rubysón y R.: Hi anirá 'l trenca-clocas.
—Carsichel-ij: Idem quadrat y triangul. —B. Borotau: Pu-
blicarem la combinació. —Llengurrillus: Idem la mudansa.
—Perico Matalassé: La carta es oportuna, pero l' última
part está una mica descuidada, hi falta pebre. —Trill: Hi
anirá la conversa. —Dauhet, de Reus: Mirarem de ocupar-
nose'n la próxima semana. —Pau de las llautas: Hi aniran
los geroglífichs y algun' altra cosa.

SOLUCIONS.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª —Pe-ta-ca.
2. ID. 2.ª —Ma-ca-ri.
3. ENDAVINALLA. —Americana.
4. TRADUGLIFICH. —*Maria es llevadera y no se la veu en cap part.*
5. SINONIMIA. —*Nov.*
6. COMBINACIÓ NUMÉRICA.

5	1	5
1	1	
5	1	5
7. MUDANSA. —*Jota. —Nota. —Gota.*
8. GEROGLIFICH. —*Las guerras causan una gran desolació.*

Ha endevinat totes 8 solucions Pagés de fora; n' han endevinadas 6 Jenani, F. de Ca 'n Buixeda, y dos Utills condicionals: n' ha endevinadas 5 Mussol Fornalench; 4 Sereno de B., D. Setroc y B. B. y B.; 2 Un celvá-rench, y S. O. T.; y 1 no mes Cubá y Paisanvamor.

XARADAS

I.
La tot li diu en Pauhet
á una noya molt grassona;
mes los dich qu' es una dona
que per mi te un bon pamet.
Me tres de veras, molt goig
y es com la dos tan tendreta,
que al miraria una estoneta
fins m' hi tornaria boig.
Per mi será la primera
quan nos poguem ajuntar,
y no 'ls vull parlar mes clar
y aré vinganme al darrera.

XAMANEYA.

II.
Una una-tres va enviar
la tota nena molt mona,
ab un tres-dos per cobrar
á la caixa de 'n Girona.

UN URSELLÉS

ENDAVINALLA.

Sense tenir fills soch para,
finch aygua sense ser pou.

lector, si no 'm véus encara,
rumia que ja hi diu prou.

JENANI.

ANAGRAMA.

La tot una tot va dar
á la nena perque anés,
á casa 'l senyor Vergés
un poch de tot á buscar.
¡Apa, lector, barrinar:
finch quatre lletres no més!

POETA RETIRAT.

CONVERSA.

—Hola Peret, que no 'u sabs?
—No pas tot, Sebastia.
—Estich colocat al Teatro.
—A la guarda ropia.
—No, que toco.
—Qué tocas?
—Entre tú y jo ho acabém de dir, endavinau.

JENANI.

SINONIMIA.

Un tot un tot me va dar
un tranquil, y tot de un tot
sense dirli ni un sol mot
tot seguit l' hi vaig tornar.

N. GANGET.

TRENCA-CLOCAS.

MANELA QUE GEN VA MISSA.

Formar ab las anteriores lletres combinadas conve-
nientment un refran catalá.

NYELA.

GEROGLIFICH.

PR VI

re

cosa cosa cosa

NOY

aco

MVII

re

SARANI DE REUS.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, 611, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPRZ, Editor. —Rambia del Mítj.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

Un remat ab llibertat.

Busquéu al pastor y al séu gos.

Un país fantástich. Aquí tenen al noy.

¿Ahont es lo papo?

Lo caball y 'l cossaco han caigut al riu.

¿Ahont es lo cossaco?

Aquí tenen al sabi.

¿Ahont es lo neo?

Un negre y una blanca.

¿Ahont es la blanca?

Viatje de Guliver.

¿Ahont es lo gegant?